

Nr 341.

Av herr Hage, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 190, med förslag till allmänt resereglemente.

Undertecknad tillåter sig härmed påyrka en ändring i visst avseende i det förslag till allmänt resereglemente, som av Kungl. Maj:t framlagts i proposition nr 190. Under utarbetandet av nämnda förslag har ett flertal projekt till ändringar på olika punkter framkommit från respektive statsverk, som fått yttra sig i frågan. Därvid har inom statens järnvägars femte distrikt bl. a. påpekats, att den nu gällande bestämmelsen i reglementet, vilken stadgar, att nattraktementet ej utgår i fall, då vederbörande begagnat sovplats i tåg, fritt eller mot betalning, i vissa fall ej är rättvis eller väl avvägd, då denna bestämmelse ibland åsamkar befattningshavare en del kostnader, som han själv får betala utan att någon rätt till ersättning från staten tillerkännes honom.

Bakom detta påpekande ligger ett faktiskt förhållande, nämligen det, att en befattningshavare, som använder sovplats å tåg under någon del av natten, exempelvis till kl. 3 på natten, och därför erhåller ersättning med det belopp, vartill lösen av sovplatsbiljett belöper sig eller också av statens järnvägar erhåller fri sovplatsbiljett, han kan ej utfå någon ytterligare ersättning i form av nattraktementet för samma natt, även om han med nattåg anlant till eller avrest från en plats vid sådan tid på natten, att han nödgats tillbringa en del av natten på nämnda plats och härför betalt hotellrum.

Låt oss t. ex. tänka oss, att en befattningshavare i lägsta dagtraktamentsklassen avreser från hemorten för en tjänsteförrättning kl. 9 eller 10 på aftonen. Han begagnar sovplatsen exempelvis till kl. 2 eller 3 på natten, då han anländer till den plats, som är målet för resan. Han måste nu hyra ett rum för resten av natten, vilket han själv får betala utan någon återbetalning från statens sida. I en del fall kan det vara så, att hotellräkningen för ett dygns vistelse omfattar nämnda natt samt den påföljande dagen, men i så fall erhåller vederbörande befattningshavare endast *dag*traktamente för nämnda dygn, vilket dagtraktamente huvudsakligen är avsett att täcka kostnaderna för måltiderna, men något *natt*-traktamente för täckande av kostnaderna för nattlogi erhåller han ej. Är det åter frågan om en något längre tids vistelse på en plats, blir i allmänhet hotellräkningens storlek beroende på det antal *nätter*, som tillbringats å hotellet, varvid förut omnämnda natt medräknas, i synnerhet om befattningshavaren begagnat sängplats, vilket nog i de flesta fall är förhållandet, då vederbörande anländer omkring kl. 2 å 3 på natten och då givetvis meningen

är, att befattningshavaren skall vara utsövd och fullt arbetsduglig, då han på morgonen skall inställa sig till sitt arbete.

Man borde kunna påstå, att det som här anförts, väl motiverar, att ersättning erhålles för utlagt nattlogi i de fall, som här åsyftas, och detta även då det gäller resa med fartyg, i synnerhet som det utgående *dag*traktamentet åtminstone för de lägre befattningshavarna är så knappt tilltaget, att det ej blir något över på detsamma för att täcka ovannämnda kostnader.

Det hemställes alltså,

att riksdagen för sin del måtte besluta,

att § 18 i det förslag till allmänt resereglemente, som finnes intaget i Kungl. Maj:ts prop. nr 190 skall erhålla följande lydelse:

I de fall — — — — för natt. Dock må till förrättningsman utgå ersättning för bevisligen erlagd betalning för nattlogi, dock högst med natttraktamentets belopp, i de fall, då under någon del av natten nattlogi tagits före eller efter begagnande av sådan sovplats å tåg eller liggplats å fartyg.

Stockholm den 15 mars 1927.

Ernst Hage.